

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1263/2021

30.11.2021. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Невенке Важић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Александре Тешић, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Шапцу К 503/19 од 25.05.2021. године и Кв 427/21 од 08.11.2021. године, у седници већа одржаној дана 30.11.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Шапцу К 503/19 од 25.05.2021. године и Кв 427/21 од 08.11.2021. године и предмет враћа Основном суду у Шапцу на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Шапцу К 505/19 од 25.05.2021. године, окривљени АА је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати и то: Основном суду у Шапцу износ од 123.780,00 динара и Основном јавном тужилаштву у Шапцу износ од 9.000,00 динара, све у року од 30 дана по пријему решења, под претњом принудног извршења.

Решењем Основног суда у Шапцу Квм 427/21 од 08.11.2021. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, изјављена против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА, адвокат Александра Тешић, због повреде закона из члана 441. став 4. у вези члана 262. став 1. и став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине оба побијана решења или само другостепено решење и списе предмета врати Основном суду у Шапцу на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, па је одржао седницу већа, о којој

сходно члану 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је основан.

Врховни касациони суд налази да се основано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује да је побијаним правноснажним решењима повређен закон из члана 441. став 4. у вези члана 261. став 1. и став 2. ЗКП, на штету окривљеног.

Из списка предмета произлази, да је окривљени АА, правноснажном пресудом Основног суда у Шапцу К 103/2019 од 29.05.2020. године, оглашен кривим због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од четири месеца у коју се урачунава време проведено у притвору од 30.04.2019. године до 02.08.2019. године. Истом пресудом окривљени је обавезан да плати суду на име паушала износ од 2.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка износ од 6.035,49 динара, те је одређено да ће суд накнадним решењем након правноснажности пресуде обавезати окривљеног да накнади трошкове ангажовања браниоца по службеној дужности. Наведена пресуда постала је правноснажна доношењем пресуде Вишег суда у Шапцу Кж1 192/20 од 27.08.2020. године којом је одбијена као неоснована жалба браниоца окривљеног, а првостепена пресуда потврђена.

Одлучујући о захтеву браниоца по службеној дужности окривљеног, адвоката Александре Теших, за накнаду трошкова кривичног поступка, истакнутом у поднеску од 28.10.2020. године, Основни суд у Шапцу је решењем К 503/19 од 17.02.2021. године утврдио да награда браниоца износи и то: за радње предузете пред судом – 122.500,00 динара, који износ се исплаћује из буџетских средстава суда и за радње предузете пред Основним јавним тужилаштвом у Шапцу – 9.000,00 динара, који износ се исплаћује из буџетских средстава тужилаштва. Наведено решење постало је правноснажно дана 16.03.2021. године.

Након тога, Основни суд у Шапцу је правноснажним решењем К 503/19 од 25.05.2021. године, обавезао окривљеног да на име трошкова кривичног поступка плати и то: Основном суду Шапцу износ од 123.780,00 динара и Основном јавном тужилаштву у Шапцу износ од 9.000,00 динара. Кривично веће првостепеног суда је одлучујући о жалби браниоца окривљеног, изјављеној против првостепеног решења исту одбило као неосновану побијаним другостепеним решењем.

Одредбом члана 264. став 1. ЗКП, прописано је да када суд окривљеног огласи кривим, изрећи ће у пресуди да је дужан да накнади трошкове кривичног поступка.

Одредбом члана 262. став 1. ЗКП, прописано је да ће се у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе, док је ставом 2. истог члана, одређено да ће председник већа или судија појединац, ако недостају подаци о висини трошкова, донети посебно решење када се ти подаци прибаве.

У конкретном случају суд је наведеном првостепеном пресудом правноснажно одлучио о трошковима кривичног поступка, тако што је окривљеног обавезао да плати поред судског паушала и трошкове кривичног поступка, настале пред судом, у износу од 6.035,49 динара, а јавни тужилац се није жалио на пресуду у том делу, тако да је иста постала правноснажна дана 27.08.2020. године.

Дакле, наведеном правноснажном пресудом суд није обавезао окривљеног на накнаду трошкова одбране по службеној дужности и трошкова довођења окривљеног, иако је према одредби члана 262. став 1. ЗКП, био у обавези да одлучи ко ће сносити и те трошкове, већ је само у изреци пресуде констатовао да ће накнадним решењем након правноснажности пресуде окривљеног обавезати да накнади трошкове ангажовања браниоца по службеној дужности.

Стога, суд није могао посебним решењем одлучивати ко је обавезан да сноси трошкове поступка, већ је сходно одредби члана 262. став 2. ЗКП, могао да одлучи само о висини трошкова кривичног поступка, а о чијој обавези накнаде је већ одлучено правноснажном пресудом. Недостатак података о висини тих трошкова не ослобађа суд обавезе да пресудом одлучи ко је обавезан да их плати, а посебним решењем одлучује само о њиховој висини када се ти подаци прибаве.

Следствено изнетом, основано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује да је Основни суд у Шапцу тиме што је посебним решењем обавезао окривљеног да накнади трошкове кривичног поступка који се односе на награду браниоца по службеној дужности и трошкове довођења повредио закон из члана 441. став 4. у вези члана 262. став 1. и став 2. ЗКП, с обзиром на то да је о трошковима кривичног поступка већ одлучено правноснажном пресудом.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је усвојио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног и на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укинуо побијана правноснажна решења и списе предмета вратио Основном суду у Шапцу на поновно одлучивање. У поновном поступку суд ће отклонити повреду закона на коју је указано овом пресудом, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

